

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Articolul 1: Subiectele de sesizare a instantei

(1) Orice persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de catre o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal a unei cereri, se poate adresa instantei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzata. Interesul legitim poate fi atat privat, cat si public.

(2) Se poate adresa instantei de contencios administrativ si persoana vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept .

(3) Avocatul Poporului, in urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, daca apreciaza ca ilegalitatea actului sau refuzul autoritatii administrative de a-si realiza atributiile legale nu poate fi inlaturat decat prin justicie, poate sesiza instanta competenta de contencios administrativ de la domiciliul potentului. Petitionarul dobandeste de drept calitatea de reclamant, urmand a fi citat in aceasta calitate . Daca petitionarul nu isi insuseste actiunea formulata de Avocatul Poporului la primul termen de judecata, instanta de contencios administrativ anuleaza cererea .

(4) Ministerul Public, atunci cand, in urma exercitarii atributiilor prevazute de legea sa organica, apreciaza ca incalcarile drepturilor, libertatilor si intereselor legitime ale persoanelor se datoreaza existentei unor acte administrative unilaterale individuale ale autoritatilor publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizeaza instanta de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vatamate. Petitionarul dobandeste de drept calitatea de reclamant, urmand a fi citat in aceasta calitate .

(5) Cand Ministerul Public apreciaza ca prin emiterea unui act administrativ normativ se vatama un interes legitim public, sesizeaza instanta de contencios administrativ competenta de la sediul autoritatii publice emitente.

(6) Autoritatea publica emitenta a unui act administrativ unilateral nelegal poate sa solicite instantei anularea acestuia, in situatia in care actul nu mai poate fi revocat intrucat a intrat in circuitul civil si a produs efecte juridice. In cazul admiterii actiunii, instanta se pronunta, daca a fost sesizata prin cererea de chemare in judecata, si asupra validitatii actelor juridice incheiate in baza actului administrativ nelegal, precum si asupra efectelor juridice produse de acestea. Actiunea poate fi introdusa in termen de un an de la data emiterii actului.

(7) Persoana vatamata in drepturile sau in interesele sale legitime prin ordonante sau dispozitii din ordonante ale Guvernului neconstitutionale se poate adresa instantei de contencios administrativ, in conditiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agentia Nationala a Functionarilor Publici si orice subiect de drept public pot introduce actiuni in contencios administrativ, in conditiile prezentei legi si ale legilor speciale.

(9) La solutionarea cererilor in contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, in orice faza a procesului, ori de cate ori apreciaza ca este necesar pentru apararea ordinii de drept, a drepturilor si libertatilor cetatenilor.

Articolul 2: Semnificatia unor termeni

(1) In inteleseul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

a) **persoana vatamata** - orice persoana titulara a unui drept ori a unui interes legitim, vatamata de o autoritate publica printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal a unei cereri; in sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vatamate si grupul de persoane fizice, fara personalitate

juridica, titular al unor drepturi subjective sau interes legitime private, precum si organismele sociale care invoca vatamarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor si intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;

b) autoritate publica - orice organ de stat sau al unitatilor administrativ-teritoriale care actioneaza, in regim de putere publica, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt assimilate autoritatilor publice, in sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obtinut statut de utilitate publica sau sunt autorizate sa presteze un serviciu public, in regim de putere publica;

c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publica, in regim de putere publica, in vederea organizarii executarii legii sau a executarii in concret a legii, care da nastere, modifica sau stinge raporturi juridice; sunt assimilate actelor administrative, in sensul prezentei legi, si contractele incheiate de autoritatile publice care au ca obiect punerea in valoare a bunurilor proprietate publica, executarea lucrarilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizitiile publice; prin legi speciale pot fi prevazute si alte categorii de contracte administrative supuse competentei instantelor de contencios administrativ;

d) act administrativ-jurisdictional - actul emis de o autoritate administrativa investita, prin lege organica, cu atributii de jurisdicție administrativa specială;

e) jurisdicție administrativa specială - activitatea infaptuita de o autoritate administrativa care are, conform legii organice speciale in materie, competenta de solutionare a unui conflict privind un act administrativ, dupa o procedura bazata pe principiile contradictorialitatii, asigurarii dreptului la aparare si independentei activitatii administrativ-jurisdictionale;

f) contencios administrativ - activitatea de solutionare de catre instancele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor in care cel putin una dintre parti este o autoritate publica, iar conflictul s-a nascut fie din emiterea sau incheierea, dupa caz, a unui act administrativ, in sensul prezentei legi, fie din nesolutionarea in termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;

g) instanta de contencios administrativ, denumita in continuare instanta - Sectia de contencios administrativ si fiscal a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel si tribunalele administrativ-fiscale;

h) nesolutionare in termenul legal a unei cereri - faptul de a nu raspunde solicitantului in termen de 30 de zile de la inregistrarea cererii, daca prin lege nu se prevede alt termen;

i) refuz nejustificat de a solutiona o cerere - exprimarea explicita, cu exces de putere, a vointei de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilata refuzului nejustificat si nepunerea in executare a actului administrativ emis ca urmare a solutionarii favorabile a cererii sau, dupa caz, a plangerii prealabile;

j) plangere prealabila - cererea prin care se solicita autoritatii publice emitente sau celei ierarhic superioare, dupa caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, in sensul revocarii sau modificarii acestuia;

k) acte care privesc raporturile cu Parlamentul - actele emise de o autoritate publica, in realizarea atributiilor sale, prevazute de Constitutie sau de o lege organica, in raporturile de natura politica cu Parlamentul;

l) act de comandament cu caracter militar - actul administrativ referitor la problemele strict militare ale activitatii din cadrul fortelor armate, specific organizarii militare, care presupun dreptul comandanilor de a da ordine subordonatilor in aspecte privitoare la conducerea trupei, in timp de pace sau razboi ori, dupa caz, la indeplinirea serviciului militar;

m) serviciu public - activitatea organizata sau, dupa caz, autorizata de o autoritate publica, in scopul satisfacerii unui interes legitim public;

n) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere al autoritatilor publice prin incalcarea limitelor competentei prevazute de lege sau prin incalcarea drepturilor si libertatilor cetatenilor;

o) drept vatamat - orice drept prevazut de Constitutie, de lege sau de alt act normativ, caruia i se aduce o atingere printre-un act administrativ;

p) interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumita conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat;

r) interes legitim public - interesul care vizează ordinea de drept și democratia constitutională, garantarea drepturilor, libertăților și indatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autoritatilor publice;

s) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;

s) paguba iminenta - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibila grava a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t) cazuri bine justificate - imprejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o indoială serioasă în privința legalității actului administrativ;

t) instanta de executare - instanta care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ.

(2) Se asimilează actelor administrative unilaterală și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.

Articolul 3: Tutela administrativă

(1) Prefectul poate ataca direct în fața instantei de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrative publice locale, dacă le consideră nelegale; actiunea se formulează în termenul prevazut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevazute de prezenta lege. Actiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

(2) Agentia Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instantei de contencios administrativ actele autoritatilor publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) și (2) este suspendat de drept.

Articolul 4: Excepția de nelegalitate

(1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea partii interesate.

(2) Instanta investită cu fondul litigiului și în fața careia a fost invocată excepția de nelegalitate, constatănd că de acel act administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond, este competența să se pronunțe asupra excepției, fie printr-o încheiere interlocutorie, fie prin hotărarea pe care o va pronunța în cauză. În situația în care instanta se pronunță asupra excepției de nelegalitate prin încheiere interlocutorie, aceasta poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În cazul în care a constatată nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanta în fața careia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauză, fără a tine seama de acel act care a fost constatătă.

(4) Actele administrative cu caracter normativ nu pot forma obiect al excepției de nelegalitate. Controlul judecătoresc al actelor administrative cu caracter normativ se exercită de către instanta de contencios administrativ în cadrul acțiunii de anulare, în condițiile prevazute de prezenta lege.

Articolul 5: Actele nesupuse controlului și limitele controlului

(1) Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

- a) actele administrative ale autoritatilor publice care privesc raporturile acestora cu Parlamentul;
- b) actele de comandament cu caracter militar.

(2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desfiintarea carora se prevede, prin lege organica, o alta procedura judiciara.

- (4) In litigiile prevazute la alin. (3) nu sunt aplicabile prevederile art. 14 si 21.

Articolul 6: Actele administrativ-jurisdictionale

- (1) Jurisdictiile administrative speciale sunt facultative si gratuite.

(2) Actele administrative susceptibile, potrivit legii organice, sa faca obiectul unei jurisdictii speciale administrative pot fi atacate la instanta de contencios administrativ, cu respectarea dispozitiilor art. 7 alin. (1), daca partea intlege sa nu exercite procedura administrativ-jurisdictionala.

(3) Actul administrativ-jurisdictional pentru care, prin lege organica speciala, se prevede o cale de atac in fata unei alte jurisdictii administrative speciale poate fi atacat direct la instanta de contencios administrativ, in termen de 15 zile de la comunicare, daca partea intlege sa renunte la calea administrativ-jurisdictionala de atac.

(4) Daca partea care a optat pentru jurisdictia administrativa speciala sau pentru calea de atac la un alt organ administrativ-jurisdictional intlege sa renunte la aceasta in timpul solutionarii litigiului, este obligata sa notifice decizia de renuntare organului administrativ-jurisdictional in cauza. Partea sesizeaza instanta de contencios administrativ in termen de 15 zile de la notificare, in aceasta situatie, procedura administrativa prealabila prevazuta de art. 7 nu se mai efectueaza.

CAPITOLUL II: Procedura de solutionare a cererilor in contenciosul administrativ

Articolul 7: Procedura prealabila

(1) Inainte de a se adresa instantei de contencios administrativ competente, persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie sa solicite autoritatii publice emitente sau autoritatii ierarhic superioare, daca aceasta exista, in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului, revocarea, in tot sau in parte, a acestuia.

- (11) In cazul actului administrativ normativ, plangerea prealabila poate fi formulata oricand.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile si in ipoteza in care legea speciala prevede o procedura administrativ-jurisdictionala, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este indreptatita sa introduca plangere prealabila si persoana vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul in care a luat cunostinta, pe orice cale, de existenta acestuia, in limitele termenului de 6 luni prevazut la alin. (7) .

(4) Plangerea prealabila, formulata potrivit prevederilor alin. (1), se solutioneaza in termenul prevazut la art. 2 alin. (1) lit. g) .

(5) In cazul actiunilor introduce de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agentia Nationala a Functionarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vatamate prin ordonante sau dispozitii din ordonante, precum si in cazurile prevazute la art. 2 alin. (2) si la art. 4 nu este obligatorie plangerea prealabila.

(6) Plangerea prealabila in cazul actiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificatia concilierii in cazul litigiilor comerciale, dispozitiile Codului de procedura civila fiind aplicabile in mod corespunzator. In acest caz, plangerea trebuie facuta in termenul de 6 luni prevazut la alin. (7), care va incepe sa curga:

- a) de la data incheierii contractului, in cazul litigiilor legate de incheierea lui;

b) de la data modificarii contractului sau, dupa caz, de la data refuzului cererii de modificare facute de catre una dintre parti, in cazul litigiilor legate de modificarea contractului;

- c) de la data incalcarii obligatiilor contractuale, in cazul litigiilor legate de executarea contractului;
- d) de la data expirarii duratei contractului sau, dupa caz, de la data aparitiei oricarei alte cauze care atrage stingerea obligatiilor contractuale, in cazul litigiilor legate de incetarea contractului;
- e) de la data constatatii caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, in cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.

(7) Plangerea prealabila in cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, si peste termenul prevazut la alin. (1), dar nu mai tarziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescriptie .

*) Curtea Constitutională a admis exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 7 alin. (7) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 si constata ca textul de lege este neconstitutional in masura in care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplica plangerii prealabile formulate de persoana vatamata intr-un drept al sau sau intr-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept .

Articolul 8: Obiectul actiunii judiciare

(1) Persoana vatamata intr-un drept recunoscut de lege sau intr-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemultumita de raspunsul primit la plangerea prealabila sau care nu a primit niciun raspuns in termenul prevazut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanta de contencios administrativ competenta, pentru a solicita anularea in tot sau in parte a actului, repararea pagubei cauzate si, eventual, reparatii pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instantei de contencios administrativ si cel care se considera vatamat intr-un drept sau interes legitim al sau prin nesolutionarea in termen sau prin refuzul nejustificat de solutionare a unei cereri, precum si prin refuzul de efectuare a unei anumite operatiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

*) Curtea Constitutională a admis exceptia de neconstitutionalitate si constata ca dispozitiile art. 8 alin. (1) raportate la art. 2 alin. (1) lit. c) teza intai sunt constitutionale in masura in care se interpreteaza in sensul ca decretetele Presedintelui privind numirea judecatorilor la Curtea Constitutională sunt excluse din sfera controlului judecatoresc sub aspectul verificarii indeplinirii conditiei "inaltei competente profesionale".

(11) Persoanele fizice si persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invoca apararea unui interes legitim public numai in subsidiar, in masura in care vatamarea interesului legitim public decurge logic din incalcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

(12) Prin derogare de la dispozitiile alin. (1), actiunile intemeiate pe incalcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autoritatii parate sa emita un act sau un alt inscris, respectiv sa efectueze o anumita operatiune administrativa, sub sanctiunea penalitatilor de intarziere sau a amenzii, prevazute la art. 24 alin. (2) .

(2) Instanta de contencios administrativ este competenta sa solutioneze litigiile care apar in fazele premergatoare incheierii unui contract administrativ, precum si orice litigii legate de incheierea, modificarea, interpretarea, executarea si incetarea contractului administrativ.

(3) La solutionarea litigiilor prevazute la alin. (2) se are in vedere regula dupa care principiul libertatii contractuale este subordonat principiului prioritatii interesului public.

Articolul 9: Actiunile impotriva ordonantelor Guvernului

(1) Persoana vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim prin ordonante sau dispozitii din ordonante poate introduce actiune la instanta de contencios administrativ, insotita de exceptia de neconstitutionalitate, in masura in care obiectul principal nu este constatarea neconstitutionalitatii ordonantei sau a dispozitiei din ordonanta .

(2) Instanta de contencios administrativ, daca apreciaza ca exceptia indeplineste conditiile prevazute de art. 29 alin. (1) si (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii

Constitutionale, republicata, sesizeaza, prin incheiere motivata, Curtea Constitutionala si suspenda solutionarea cauzei pe fond .

(3) Dupa pronuntarea Curtii Constitutionale, instanta de contencios administrativ repune cauza pe rol si da termen, cu citarea partilor. Daca ordonanta sau o dispozitie a acesteia a fost declarata neconstitutionala, instanta solutioneaza fondul cauzei; in caz contrar, actiunea se respinge ca inadmisibila.

(4) In situatia in care decizia de declarare a neconstitutionalitatii este urmarea unei exceptii ridicate in alta cauza, actiunea poate fi introdusa direct la instanta de contencios administrativ competenta, in limitele unui termen de decadere de un an, calculat de la data publicarii deciziei Curtii Constitutionale in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(5) Actiunea prevazuta de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despagubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonante ale Guvernului, anularea actelor administrative emise in baza acestora, precum si, dupa caz, obligarea unei autoritati publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operatiuni administrative.

Articolul 10: Instanta competenta

(1) Litigiiile privind actele administrative emise sau incheiate de autoritatile publice locale si judetene, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributii, datorii vamale, precum si accesoriile acestora de pana la 1.000.000 de lei se solutioneaza in fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau incheiate de autoritatile publice centrale, precum si cele care privesc taxe si impozite, contributii, datorii vamale, precum si accesoriile acestora mai mari de 1.000.000 de lei se solutioneaza in fond de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, daca prin lege organica speciala nu se prevede altfel.

(11) Toate cererile privind actele administrative emise de autoritatile publice centrale care au ca obiect sume reprezentand finantarea nerambursabila din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se solutioneaza in fond de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel.

(2) Recursul impotriva sentintelor pronuntate de tribunalele administrativ-fiscale se judeca de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel, iar recursul impotriva sentintelor pronuntate de sectiile de contencios administrativ si fiscal ale curtilor de apel se judeca de Sectia de contencios administrativ si fiscal a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, daca prin lege organica speciala nu se prevede altfel.

(3) Reclamantul se poate adresa instantei de la domiciliul sau sau celei de la domiciliul paratului. Daca reclamantul a optat pentru instanta de la domiciliul paratului, nu se poate invoca exceptia necompetentei teritoriale.

Articolul 11: Termenul de introducere a actiunii

(1) Cererile prin care se solicita anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoasterea dreptului pretins si repararea pagubei cauzate se pot introduce in termen de 6 luni de la:

a) data comunicarii raspunsului la plangerea prealabila;

b) data comunicarii refuzului nejustificat de solutionare a cererii;

c) data expirarii termenului de solutionare a plangerii prealabile, respectiv data expirarii termenului legal de solutionare a cererii;

d) data expirarii termenului prevazut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis in solutionarea favorabila a cererii sau, dupa caz, a plangerii prealabile;

e) data incheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, in cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, in cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusa si peste termenul prevazut la alin. (1), dar nu mai tarziu de un an de la data comunicarii actului, data luarii la cunostinta, data introducerii cererii sau data incheierii procesului-verbal de conciliere, dupa caz.

(21) In cazul suspendarii, potrivit legii speciale, a procedurii de solutionare a plangerii prealabile, termenul prevazut la alin. (1) curge dupa reluarea procedurii, de la momentul finalizarii acesteia sau de la data expirarii termenului legal de solutionare, dupa caz, daca a expirat termenul prevazut la alin. (2).

(3) In cazul actiunilor formulate de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public sau Agentia Nationala a Functionarilor Publici, termenul curge de la data cand s-a cunoscut existenta actului nelegal, fiind aplicabile in mod corespunzator prevederile alin. (2).

(4) Ordonantele sau dispozitiile din ordonante care se considera a fi neconstitutionale, precum si actele administrative cu caracter normativ care se considera a fi nelegale pot fi atacate oricand.

(5) Termenul prevazut la alin. (1) este termen de prescriptie, iar termenul prevazut la alin. (2) este termen de decadere.

Articolul 12: Documentele necesare

Reclamantul anexeaza la actiune copia actului administrativ pe care il ataca sau, dupa caz, raspunsul autoritatii publice prin care i se comunica refuzul rezolvarei cererii sale. In situatia in care reclamantul nu a primit niciun raspuns la cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificata prin numarul si data inregistrarii la autoritatea publica, precum si orice inscris care face dovada indeplinirii procedurii prealabile, daca acest demers era obligatoriu. In situatia in care reclamantul introduce actiune impotriva autoritatii care refuza sa puna in executare actul administrativ emis in urma solutionarii favorabile a cererii ori a plangerii prealabile, va depune la dosar si copia certificata dupa acest act.

Articolul 13: Citarea partilor, relatii

(1) La primirea cererii, instanta dispune citarea partilor si poate cere autoritatii al carei act este atacat sa ii comunice de urgenca acel act, impreuna cu intreaga documentatie care a stat la baza emiterii lui, precum si orice alte lucrari necesare pentru solutionarea cauzei.

(2) In situatia in care reclamant este un tert in sensul art. 1 alin. (2) sau cand actiunea este introdusa de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanta va cere autoritatii publice emitente sa ii comunice de urgenca actul atacat impreuna cu documentatia care a stat la baza emiterii lui, precum si orice alte lucrari necesare pentru solutionarea cauzei.

(3) In mod corespunzator situatiilor prevazute la alin. (1) si (2), dupa caz, se procedeaza si in cazul actiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim.

(4) Daca autoritatea publica nu trimit in termenul stabilit de instanta lucrurile cerute, conducatorul acesteia va fi obligat, prin incheiere interlocutorie, sa plateasca statului, cu titlu de amenda judiciara, 10 % din salariul minim brut pe economie pentru fiecare zi de intarziere nejustificata.

Articolul 14: Suspendarea executarii actului

(1) In cazuri bine justificate si pentru preventirea unei pagube iminenti, dupa sesizarea, in conditiile art. 7, a autoritatii publice care a emis actul sau a autoritatii ierarhic superioare, persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ unilateral pana la pronuntarea instantei de fond. In cazul in care persoana vatamata nu introduce actiunea in anularea actului in termen de 60 de zile, suspendarea inceteaza de drept si fara nicio formalitate.

(2) Instanta solutioneaza cererea de suspendare, de urgenca si cu precadere, cu citarea partilor.

(3) Cand in cauza este un interes public major, de natura a perturba grav functionarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusa si de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicandu-se in mod corespunzator.

(4) Hotararea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept . Ea poate fi atacata cu recurs in termen de 5 zile de la comunicare . Recursul nu este suspensiv de executare .

(5) In ipoteza in care se emite un nou act administrativ cu acelasi continut ca si cel suspendat de catre instanta, acesta este suspendat de drept, in acest caz nu este obligatorie plangerea prealabila.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleasi motive.

(7) Suspendarea executarii actului administrativ are ca efect incetarea oricarei forme de executare, pana la expirarea duratei suspendarii.

Articolul 15: Solicitarea suspendarii prin actiunea principală

(1) Suspendarea executarii actului administrativ unilateral poate fi solicitata de reclamant, pentru motivele prevazute la art. 14, si prin cererea adresata instantei competente pentru anularea, in tot sau in parte, a actului atacat. In acest caz, instanta poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, pana la solutionarea definitiva si irevocabila a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odata cu actiunea principală sau printr-o actiune separata, pana la solutionarea actiunii in fond .

(2) Dispozitiile art. 14 alin. (2) -(7) se aplică in mod corespunzator.

(3) Hotararea data cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4) , nu suspenda executarea .

(4) In ipoteza admiterii actiunii de fond, masura suspendarii, dispusa in conditiile art. 14, se prelungeste de drept pana la solutionarea definitiva si irevocabila a cauzei, chiar daca reclamantul nu a solicitat suspendarea executarii actului administrativ in temeiul alin. (1) .

Articolul 16: Introducerea in cauza a functionarului

(1) Cererile in justitie prevazute de prezenta lege pot fi formulate si personal impotriva persoanei care a contribuit la elaborarea, emiterea sau incheierea actului ori, dupa caz, care se face vinovata de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, daca se solicita plata unor despagubiri pentru prejudiciul cauzat ori pentru intarziere. In cazul in care actiunea se admite, persoana respectiva poate fi obligata la plata despagubirilor, solidar cu autoritatea publica parata.

(2) Persoana actionata astfel in justitie il poate chema in garantie pe superiorul sau ierarhic, de la care a primit ordin scris sa elaboreze sau sa nu elaboreze actul .

Articolul 161: Introducerea in cauza a altor subiecte de drept

Instanta de contencios administrativ poate introduce in cauza, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune in discutie, din oficiu, necesitatea introducerii in cauza a acestora, precum si a altor subiecte de drept .

Articolul 17: Judecarea cererilor

(1) Cererile adresate instantei se judeca de urgență și cu precadere în sedinta publică, în completul stabilit de lege.

(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevazute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificarile și completările ulterioare, pentru cauzele neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare .

(3) Hotărările se redactează și se motivează în cel mult 30 de zile de la pronuntare,

Articolul 18: Solutiile pe care le poate da instantă

(1) Instanta, solutionand cererea la care se refera art. 8 alin. (1) , poate, dupa caz, sa anuleze, in tot sau in parte, actul administrativ, sa oblige autoritatea publica sa emita un act administrativ, sa elibereze un alt inscris sau sa efectueze o anumita operatiune administrativa.

(2) Instanta este competenta sa se pronunte, in afara situatiilor prevazute la art. 1 alin. (6) , si asupra legalitatii operatiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecatii.

(3) In cazul solutionarii cererii, instanta va hotari si asupra despagubirilor pentru daunele materiale si morale cauzate, daca reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci cand obiectul actiunii in contencios administrativ il formeaza un contract administrativ, in functie de starea de fapt, instanta poate:

- a) dispune anularea acestuia, in tot sau in parte;
- b) obliga autoritatea publica sa incheie contractul la care reclamantul este indrituit;
- c) impune uneia dintre parti indeplinirea unei anumite obligatii;
- d) suplini consimtamantul unei parti, cand interesul public o cere;
- e) obliga la plata unor despagubiri pentru daunele materiale si morale.

(5) Solutiile prevazute la alin. (1) si alin. (4) lit. b) si c) pot fi stabilite sub sanctiunea unei penalitati aplicabile partii obligate, pentru fiecare zi de intarziere.

(6) In toate situatiile, instanta poate stabili, prin dispozitiv, la cererea partii interesate, un termen de executare, precum si amenda prevazuta la art. 24 alin. (2) .

Articolul 19: Termenul de prescriptie pentru despagubiri

(1) Cand persoana vatamata a cerut anularea actului administrativ, fara a cere in acelasi timp si despagubiri, termenul de prescriptie pentru cererea de despagubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia sa cunoasca intinderea pagubei.

(2) Cererile se adreseaza instantelor de contencios administrativ competente, in termenul de un an prevazut la art. 11 alin. (2) .

(21) Dispozitiile alin. (1) si (2) se aplica, in mod corespunzator, si contractelor administrative.

(3) Cererile prevazute la alin. (2) se supun normelor prezentei legi in ceea ce priveste procedura de judecata si taxele de timbru.

Articolul 20: Recursul

(1) Hotararea pronuntata in prima instanta poate fi atacata cu recurs, in termen de 15 zile de la comunicare .

(2) Recursul suspenda executarea si se judeca de urgență.

(3) In cazul admiterii recursului, instanta de recurs, casand sentinta, va rejudeca litigiul in fond . Cand hotararea primei instante a fost pronuntata fara a se judeca fondul ori daca judecata s-a facut in lipsa partii care a fost nelegal citata atat la administrarea probelor, cat si la dezbaterea fondului, cauza se va trimite, o singura data, la aceasta instanta. In cazul in care judecata in prima instantă s-a facut in lipsa partii care a fost nelegal citata la administrarea probelor, dar a fost legal citata la dezbaterea fondului, instanta de recurs, casand sentinta, va rejudeca litigiul in fond .

Articolul 21: Caiile extraordinare de atac

(2) Constituie motiv de revizuire, care se adauga la cele prevazute de Codul de procedura civila, pronuntarea hotararilor ramase definitive si irevocabile prin incalcarea principiului prioritatii dreptului comunitar, reglementat de art. 148 alin. (2) , coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constitutia Romaniei, republicata. Cererea de revizuire se soluzioneaza de urgență si cu precadere, intr-un termen maxim de 60 de zile de la inregistrare .

*) Prin Decizia 1609/2010 Curtea Constitutională a decis:

I.Admite exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicata de Societatea Comerciala "Reutil" - S.A. din Brasov in Dosarul nr. 4.350/1/2009 al Inaltei Curti de Casatie si Justitie - Sectia de contencios administrativ si fiscal.

II.Respinge, ca neintemeiata, exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 21 alin. (2) teza intai si a treia din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicata de acelasi autor in acelasi dosar al aceleiasi instante.

*) Curtea Constitutională a admis exceptia de neconstitutionalitate si constata ca prevederile art. 21 alin. (2) teza intai din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt neconstitutionale in masura in care se interpreteaza in sensul ca nu pot face obiectul revizuirii hotararile definitive si irevocabile pronuntate de instantele de recurs, cu incalcarea principiului prioritatii dreptului Uniunii Europene, atunci cand nu evoca fondul cauzei.

CAPITOLUL III: Procedura de executare

Articolul 22: Titlul executoriu

Hotararile judecatoresti definitive pronuntate potrivit prezentei legi sunt titluri executorii.

Articolul 23: Obligatia publicarii

Hotararile judecatoresti definitive si irevocabile prin care s-a anulat in tot sau in parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii si au putere numai pentru viitor. Acestea se publica obligatoriu dupa motivare, la solicitarea instantelor, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sau, dupa caz, in monitoarele oficiale ale judetelor ori al municipiului Bucuresti, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

Articolul 24: Obligatia executarii

(1) Daca in urma admiterii actiunii autoritatea publica este obligata sa incheie, sa inlocuiasca sau sa modifice actul administrativ, sa elibereze un alt inscris sau sa efectueze anumite operatiuni administrative, executarea hotararii definitive se face de bunavoie in termenul prevazut in cuprinsul acesteia, iar in lipsa unui astfel de termen, in termen de cel mult 30 de zile de la data ramanerii definitive a hotararii.

(2) In cazul in care debitorul nu executa de bunavoie obligatia sa, aceasta se duce la indeplinire prin executare silita, parcurgandu-se procedura prevazuta de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, in termenul de prescriptie a dreptului de a obtine executarea silita, care curge de la expirarea termenelor prevazute la alin. (1) si care nu au fost respectate, instanta de executare, prin incheiere definitiva data cu citarea partilor, aplica conducatorului autoritatii publice sau, dupa caz, persoanei obligate o amenda de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de intarziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului ii acorda penalitati, in conditiile art. 905 din Codul de procedura civila.

*) Curtea Constitutională a admis exceptia de neconstitutionalitate si constata ca solutia legislativa potrivit careia incheierea prevazuta de art. 24 alin. (3) este "definitiva" este neconstitutionala.

(4) Daca in termen de 3 luni de la data comunicarii incheierii de aplicare a amenzii si de acordare a penalitatilor debitorul nu executa obligatia prevazuta in titlul executoriu, instanta de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitiva ce se va datora statului si suma ce i se va datora lui cu titlu de penalitati, prin hotarare data cu citarea partilor. Totodata, prin aceeasi hotarare, instanta va stabili, in conditiile art. 891 din Codul de procedura civila, despagubirile pe care debitorul le datoreaza creditorului pentru neexecutarea in natura a obligatiei.

(5) In lipsa cererii creditorului, dupa implinirea termenului prevazut la alin. (4), compartimentul executarii civile al instantei de executare va solicita autoritatii publice relatii referitoare la executarea obligatiei cuprinse in titlul executoriu si, in cazul in care obligatia nu a fost integral executata, instanta de executare va fixa suma definitiva ce se va datora statului prin hotarare data cu citarea partilor.

Articolul 25: Instanta de executare

(1) Instanta de executare, care in materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. t) , instanta care a solutionat fondul litigiului de contencios administrativ, aplica, respectiv accorda sanctiunea si penalitatile prevazute la art. 24 alin. (3) , fara a fi nevoie de investirea cu formula executorie si de incuviintarea executarii silite de catre executorul judecatoresc.

(2) Cererile prevazute la art. 24 alin. (3) si (4) se judeca in camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciara de timbru.

(3) Hotararea pronuntata in conditiile art. 24 alin. (4) este supusa numai apelului in termen de 5 zile de la comunicare . Daca hotararea a fost pronuntata de curtea de apel ea va fi supusa recursului, in acelasi termen.

(4) Prevederile alin. (1) -(3) se aplica, in mod corespunzator, si pentru punerea in executare a hotararilor de contencios administrativ date pentru solutionarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.

Articolul 26: Actiunea in regres

Conducatorul autoritatii publice se poate indrepta cu actiune impotriva celor vinovati de neexecutarea hotararii, potrivit dreptului comun. In cazul in care cei vinovati sunt demnitari sau functionari publici, se aplica reglementarile speciale.

CAPITOLUL IV: Dispozitii tranzitorii si finale

Articolul 27: Judecarea cauzelor aflate pe rol

Cauzele aflate pe rolul instantelor la data intrarii in vigoare a prezentei legi vor continua sa se judece potrivit legii aplicabile in momentul sesizarii instantei.

Articolul 28: Completarea cu dreptul comun

(1) Dispozitiile prezentei legi se completeaza cu prevederile Codului civil si cu cele ale Codului de procedura civila, in masura in care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritatile publice, pe de o parte, si persoanele vatamate in drepturile sau interesele lor legitime, pe de alta parte.

(2) Instanta de contencios administrativ nu poate suspenda judecarea pricinii cand s-a inceput urmarirea penala pentru o infractiune savarsita in legatura cu actul administrativ atacat, daca reclamantul - persoana vatamata - staruie in continuarea judecarii pricinii.

(3) Actiunile introduse de persoanele de drept public si de orice autoritate publica, in apararea unui interes public, precum si cele introduse impotriva actelor administrative normative nu mai pot fi retrase, cu exceptia situatiei in care sunt formulate si pentru apararea drepturilor sau intereselor legitime de care pot dispune persoanele fizice sau juridice de drept privat.

Articolul 29: Corelarea terminologica

Ori de cate ori intr-o lege speciala anterioara prezentei legi se face trimitere la Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau generic la instanta de contencios administrativ, trimitera se va socoti facuta la dispozitiile corespunzatoare din prezenta lege.

Articolul 30: Dispozitii tranzitorii

Pana la constituirea tribunalelor administrativ-fiscale, litigiile se solutioneaza de sectiile de contencios administrativ ale tribunalelor.

Articolul 31: Intrarea in vigoare

(1) Prezenta lege intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.